

Sygn. akt II K 110/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy-Szponik

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 9.05.2017r., 25.05.2017r. sprawy karnej

L. H.

urodzonego (...) w W., syna J. i S. z domu M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26.01.2016 roku w Ś., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), wynik na zawartość alkoholu we Krwi wyniosła I i II – badanie 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonemu **L. H.** o czyn opisany w części wstępnej wyroku to jest występki z art. 178a § 1 kk z tym, że przyjmuje, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym - na okres roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego **L. H.** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego **L. H.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł (pięciu tysięcy złotych);

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 100 (stu) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

II K 110/17

UZASADNIENIE

w części dotyczącej kwalifikacji prawnej i rozstrzygnięcia w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania.

Sąd uznał, iż oskarżony kierując samochodem marki R. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 1 kk.

Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia tego czynu, uznał za zasadne zastosować instytucję warunkowego umorzenia postępowania karnego. Zgodnie z art. 66 § 1 i 2 k.k. materialnoprawne przesłankami warunkowego umorzenia postępowania karnego są następujące: wina sprawcy i społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie jest znaczna, okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, sprawca nie był dotychczas karany za przestępstwo umyślne, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że

mimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa, a ponadto przestępstwo które sprawca popełnił zagrożone jest karą nie przekraczającą 3 lat pozbawienia wolności.

W przekonaniu Sądu wszystkie wyżej wymienione przesłanki zostały w niniejszej sprawie spełnione. Sąd stosując ten środek probacyjny miał na względzie przede wszystkim okoliczność, iż oskarżony nie był dotychczas karany oraz fakt, iż stopień nietrzeźwości skazanego nie był wysoki. Zatem zarówno stopień winy L. H., jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu nie jest znaczny. W opinii Sądu postawa oskarżonego daje gwarancję, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem. Z powyższych powodów Sąd określił oskarżonemu minimalny okres próby, w wymiarze jednego roku (punkt I wyroku).

Ponadto zgodnie z przepisem art. 67 § 3 kk w pkt II orzeczenia wymierzono L. H. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku. Minimalny okres zakazu podyktowany jest z jednej strony poziomem stanu nietrzeźwości oskarżonego, z drugiej dotychczasową jego niekaralnością za podobne przestępstwo. W opinii Sądu nie zachodziły okoliczności uzasadniające odstąpienie od orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, który będzie stanowił faktyczną dolegliwość dla oskarżonego i przez to spełni cele prewencyjne i wychowawcze. Na marginesie należy wskazać, iż na wskazane orzeczenie L. H. wyraził zgodę za pośrednictwem swojego obrońcy na posiedzeniu w dniu 9 maja 2017r.

Ponadto na podstawie art. 67 § 3 kk w pkt III wyroku orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na cel bezpośrednio związany z udzielaniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, uznając, iż środek ten również będzie odgrywał rolę wychowawczą w stosunku do oskarżonego. Ustalając wysokość tego środka uwzględniono sytuację finansową L. H..

Jednocześnie na podstawie art. 627 kpk obciążono oskarżonego kosztami postępowania w całości, w tym zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w kwocie 100 złotych.